

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 17-09-17

Col·lecta:	122,86
Caixetes ciris	62,21
Caixetes:	20,36
Caixetes Càritas:	50,00
Menjador (Caixetes)	100,00

Lectures del diumenge XXIV de durant l'any, dia 17 setembre

1ª: Ez 18,25-28; Sl 24; 2ª: Fl 2,1-11;
Ev: Mt 21,28-32

CÀRITAS POBLENOU

Aquesta setmana s'ha fet reunió de la Junta de Càritas Poblenou. Els temes tractats han estat l'organització del començament de curs en les diverses activitats:

-Es fan inscripcions per les classes de català i anglès

-Es començarà el programa «Apadrinar un avi»: joves que es comprometen a visitar i fer companyia a un avi.

-Es continua amb el grup d'acompanyament a la gent gran.

-El menjador continua servint dinar i sopar.

-Acompanyament en la recerca de feina i assessorament laboral.

-Acollida: cada dimarts de 7-8 de la tarda.

-Es va parlar també que seria convenient d'organitzar una Coral. El cant és una bona teràpia per esponjar l'esperit. Cal trobar un director/a que s'hi vulgui comprometre.

-Es fa una crida al voluntariat d'aquelles persones que tenen temps i volen fer un servei en alguna de les tasques que fem.

C.E. ANEM A CAMINAR

Aquest proper dilluns hi ha la sortida del quart dilluns a Cabrera.

AULA INFORMÀTICA

La primera setmana d'octubre començaran les inscripcions per les classes d'informàtica. Cada dimarts de 6,30 a 7,30.

També el dimarts serà obert per fer qualsevol consulta o problema que algú pugui tenir a l'ordinador.

PREGÀRIA

Caminava cap a tu però t'he vist venir cap a mi.

Desitjava esperar-te, però he sabut que tu ja m'esperaves.

Desitjava cercar-te, però t'he vist cercant-me.

Pensava: "Quin goig! t'he trobat!", però m'he sentit trobat per tu.

Volia dir-te "T'estimo", però sóc jo qui t'he sentit dir: "Ets el meu estimat".

Volia escollir-te, però tu m'havies escollit per endavant.

Volia viure en tu, però t'he descobert vivint en mi.

Volia demanar-te perdó, però m'he adonat que tu ja m'havies perdonat.

Desitjava oferir-te la meva amistat, però he rebut el do de la teva.

Volia dir-te "Abbà, Pare!", però he sentit que em deies: "Fill meu!".

Desitjava alegrar-me d'haver tornat a tu, però he vist com t'alegraves del meu retorn.

Déu meu, seré alguna vegada el primer? (un monitor del Rusc -Tordera)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

24 de setembre del 2017 Núm. 711

Diumenge XXV de durant l'any A

Nota dels Bisbes de Catalunya (maig 2017)

Els bisbes demanen que s'escoltin "les legítimes aspiracions" dels catalans des del pacte

"Ser pastors significa caminar davant, enmig i darrere el ramat" (Papa Francesc)

Els Bisbes de Catalunya, en el moment que està vivint el nostre país i en els plantejaments de futur que s'estan debatent, amb respecte per les diverses sensibilitats que es van expressant, demanem que es fomenti i promogui la cultura del diàleg. «Hi ha una paraula -diu el papa **Francesc**- que mai no ens hem de cansar de repetir i sobretot de donar-ne testimoni: diàleg». Pensem que és un moment important perquè els governants i els agents socials facin gestos valents i generosos en favor del diàleg i la concòrdia.

Com a bisbes sempre estarem compromesos a cercar la comunió i el respecte mutu, i creiem que és el que podem demanar a tothom. Ens sentim hereus de la llarga tradició dels nostres predecessors, que els portà a afirmar la realitat nacional de Catalunya i alhora ens sentim urgits a reclamar de tots els ciutadans l'esperit de pacte i d'entesa que conforma el nostre tarannà més característic.

Volem recordar un cop més que «defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat i la fraternitat. El *(segueix a dins)*

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

Salm responsorial 144

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia, lloaré per sempre el vostre nom. El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo, que la seva grandesa no té límits.

El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, gran en l'amor. El Senyor és bo per a tothom, estima entranyablement tot el que ell ha creat.

Són camins de bondat els del Senyor, les seves obres són obres d'amor. El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, dels qui l'invoquen amb sinceritat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips (Fl 1,20c-24,27a)

Germans, tant si surto amb vida d'aquesta presó com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que mentre continua la meva vida puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meva vida corporal.

Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meva vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meva vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard i acaba pels

primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meva? Tens enveja perquè jo sóc generós? »Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers.»

Salmo Responsorial (Ps 145)

Todos los días te bendeciré, alabaré tu nombre por siempre jamás. Dios es grande y digno de alabanza, no tiene medida su grandeza.

El Señor es tierno y compasivo, paciente y lleno de bondad; el Señor es bueno con todos, lleno de ternura con todas sus obras.

El Señor es justo en todos sus caminos, leal en todas sus acciones; el Señor está cerca de los que lo invocan, de los que lo invocan con sinceridad.

Nota dels bisbes de catalunya

(segueix de la portada)

futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per a integrar la diversitat que la configura» («*Al servei del nostre poble*», 2011, n. 5). Per això creiem humilment que convé que siguin escoltades les legítimes aspiracions del poble català, per tal que sigui estimada i valorada la seva singularitat nacional, especialment la seva llengua pròpia i la seva cultura, i que es promogui realment tot allò que porta un creixement i un progrés al conjunt de la societat, sobretot en el camp de la sanitat, l'ensenyament, els serveis socials i les infraestructures.

El veritable progrés dels pobles exigeix també l'eradicació de la corrupció. És absolutament prioritari i just que en tots els àmbits públics del conjunt de l'Estat es combati la corrupció, que tant de mal fa a la societat. Ens dol i ens avergonyeix que la corrupció s'hagi pogut convertir en quelcom natural

Finalment, demanem als catòlics de totes les opcions polítiques que siguin instruments de pau i concòrdia enmig de la societat catalana, i no deixin de pregar el bon Déu per «una pau cristiana i perpètua» del nostre poble.

Tarragona, 11 de maig de 2017